

De ce Crăciun? de Marcel Urs

Crăciunul sau sărbătoarea Nașterii Domnului Isus Hristos este cea mai populară sărbătoare din întreaga lume, însă și cea mai controversată. Atât aici, în Statele Unite, cât și în România, perioada din jurul acestei sărbători este cea mai bogată în tradiții și obiceiuri.

Pentru fiecare dintre noi, Crăciunul înseamnă ceva diferit, depinde în primul rând de locurile în care ne-am născut, apoi de biserica în care am crescut și nu în ultimul rând, de familia din care facem parte.

Crăciunul, este în general o revigorare a amintirilor, o zi de aducere aminte, o zi de sărbătoare.

Orice referire la sărbătoarea Crăciunului, începe cu "îmi aduc aminte"...

Fiecare dintre noi, mai ales aici pe pământ străin, departe de locurile natale, ne aducem aminte de multe lucruri întâmplate pe plaiurile de baștină, dar mai ales de locurile unde ne-am petecut Crăciunul, unde am crescut și am trăit.

Îmi aduc aminte, că pentru noi, Crăciunul însemna mersul la biserică, îmbrăcați cu haine noi, cu care abia așteptam să ne gătim la această sărbătoare. Apoi, mersul cu colinda, care a început încă de când eram copii mici. Tot de Crăciun, așteptam cu nerăbdare, cadourile de la serviciul tatălui meu, printre care se afla câte o portocală, singura din acel an, iar cum eram 6 copii în familie, o împărțeam frățește, câte o bucată pentru fiecare. O savuram cu cea mai mare plăcere, și ne gândeam cât e de bine pentru americani, pentru că, auziserăm noi, aceștia puteau să mănânce câte doresc.

În Ajunul Crăciunului, întreg satul mirosea a sărbătoare. Toate gospodinele găteau care mai de care cozonaci și prăjituri de tot felul. Apoi, să nu mai amintesc de mirosul de cârnați sau carne friptă din porcul care cu numai câteva zile se înfrupta în coteț, neștiind ce îl așteaptă. Sărbătorile de iarnă nu erau sărbători fără bradul înalt, pe care mama noastră îl îmbrăca cu saloane (singurele dulciuri de care ne bucuram în acea perioadă a anului), care erau "procurate" cu mult timp înainte pentru Crăciun.

Nu vreau, în rândurile de față, să pun în fața dumneavoastră argumente pro sau contra sărbătorii Crăciunului.

Oamenii dintotdeauna au avut sărbători. Poporul Israel, în vechime, i s-a poruncit, de către Însuși Dumnezeu, să aibă sărbători: "... să aveți o adunare Sfântă; atunci să nu faceți nici o lucrare de slugă. Să prăznuiți o sărbătoare în cinstea Domnului ..." Numeri 29:12

Ceea ce e trist însă e faptul că, Sărbătoarea Crăciunului și-a pierdut scopul ei original, mai ales aici, în America.

Mai ales în ultima vreme, se încearcă foarte mult excluderea oricărui termen care se referă la Dumnezeu și Fiul Său, Isus Hristos. Și acest lucru reiese și mai evident în cazul sărbătorii Crăciunului.

Dacă regimul comunist a încercat să renumească Crăciunul, cu doar „Sărbători” sau Moș Crăciun cu "Moș Gerilă", tot așa și aici, în America, mult cunoscuta urare de Crăciun, Merry Christmas (Crăciun Fericit) este înlocuită tot mai mult cu ... Sărbători Ferice. Iar Christmas (Crăciun) este înlocuit cu doar săracăciosul "Holiday" (Sărbătoare). Mai mult, s-a ajuns până acolo că, multe magazine, au înlocuit numele produselor reprezentând "cadouri de Crăciun" cu „cadouri de Sărbători”. Chiar și pe „bradul de Crăciun” au început să îl înlocuiască cu penibilul „brad de familie”, ca în cazul lanțului de magazine LOWE’S. Să fie aceasta o simplă “modă”, care vine și se duce? Sau America merge pe un drum pe care noi l-am mai cunoscut, din păcate.

Potrivit „Focus on The Family”, o organizație creștină renumită aici în Statele Unite, mai multe lanțuri de magazine au decis să excludă orice referire la Christmas (Crăciun), care, în esență, este o referire la Christ (Cristos). Printre acestea se numără Barns&Noble, Circuit City, Disney Stores, Ebay, Nordstrom, Old Navy, Petco, Staples, Best Buy, Kohl’s, Wallgreen etc.

Desigur că, și aici, în America, Crăciunul este sărbătorit tot în aceeași perioadă a anului ca în restul lumii. Însă, în ultima vreme, el a devenit mai mult o sărbătoare comercială decât una cu conținut religios. Imediat după Ziua Mulțumirii (Thanksgiving), atât proprietarii de case cât și companiile își împodobesc clădirile cu tot felul de beculțe, care mai de care mai colorate. Magazinele sunt gătit special pentru sărbători în straie noi, strălucitoare, și au oferte speciale, care mai de care mai atrăgătoare. Aproape totul e făcut ca să cumperi, să cumperi și iar să cumperi.

Tradiția americanilor este dăruirea de cadouri, atât pentru membrii familiei, cât și pentru prieteni și cei apropiați. Potrivit Wikipedia, Crăciunul, sau Nașterea Domnului, este o sărbătoare creștină celebrată la 25 decembrie, după calendarul gregorian, sau 7 ianuarie, după calendarul iulian, în fiecare an. Ea face parte din cele 12 sărbători domnești sau praznice împărătești ale Bisericilor bizantine, a treia mare sărbătoare după cele de Paști și de Rusalii. Dar de pe la începutul secolului al XX-lea, Crăciunul devine și o sărbătoare laică, celebrată atât de către creștini cât și de către cei necreștini, centrul de greutate al celebrării deplasându-se de la participarea în biserică spre celebrarea în jurul bradului de-acasă.

Peste tot unde există suflare românească cu simțământ creștin, Crăciunul este una dintre cele mai importante sărbători religioase. Ea este sărbătoarea Nașterii Domnului nostru, prilej de bucurie, pace și liniște spirituală. Este o zi în care dăruim și primim multă iubire și căldură sufletească.

Cuvântul "Crăciun" este un cuvânt ciudat. Unii susțin că ar proveni din limba latină, și anume din "creatio", care înseamnă creațiune, naștere. Tradiția spune că Fecioara Maria, când trebuia să nască pe fiul lui Dumnezeu, umbla, însoțită de Iosif, din casă în casă, rugându-i pe oameni să-i ofere adăpost. Ajungând la casa unui anume Crăciun, este dusă de soția acestuia în grajd, unde dă naștere lui Iisus. De asemenea, se spune că în noaptea sfântă a nașterii lui Hristos s-au deschis cerurile și Duhul Sfânt a coborât deasupra Fiului lui Dumnezeu, luminând grajdul în care domnea întunericul. Așadar, Crăciunul este o sărbătoare sfântă care aduce lumină în sufletele oamenilor. Sărbătoarea Crăciunului este anunțată prin obiceiul copiilor de a merge cu colindul, pentru a vesti Nașterea Mântuitorului. Colindele, precum și obiceiurile acestora, sunt prezente și la alte popoare, și s-ar putea ca ele să dateze din timpul romanizării. De pildă, colinda românească "Scoală, gazdă, din pătuț" există și la valoni, și e cea mai răspândită.

America, a fost întemeiată pe credința iudeo-creștină. Întreaga ei istorie este presărată de evenimente care au scos în evidență credința în Dumnezeu și amintește de creștinismul sincer al fondatorilor acestei țări. Însă, din nefericire, America nu mai este ce a fost. Răutatea și stricăciunea oamenilor de aici se ridică tot mai mult spre cer, ca o jerfă neplăcută înaintea lui Dumnezeu. Întrebarea care se impune este: până când va mai dura răbdarea lui Lui față de noi? Unde va ajunge America în viitorul apropiat? Cu ce amintiri or să rămână copiii noștri despre Crăciun? Își vor aminti ei oare că, de fapt, Crăciunul este o sărbătoare a bucuriei, iar Pruncul Isus Hristos este în centrul acesteia? Sau când vor crește ei mari, Crăciunul va fi doar o sărbătoare istorică, cu o semnificație total schimbată față de cea de astăzi?

Să dea Dumnezeu să fie numai o întristare trecătoare de-a mea în fața comercialismului zilei de azi. Oricum, bucurați-vă! Se apropie o zi mare! Și veniți să ne-nchinăm lui Hristos Domnul, Mântuitorul lumii.